

til vedtagelse til denne forespørgsel, så vil afstemning blive udsat til på torsdag.

Så er det næste ordfører, hr. Søren Pind, værsgo.

Søren Pind (V):

Det er en sær fornemmelse, en mærkelig smag i munden, at stå i denne sal så mange år efter at angsten forsvandt og generindre den, at opleve, at en tidligere formand for DKP med en forespørgsel til landets statsminister og udenrigsminister søger at retfærdiggøre sig selv, tydeligvis i den forståelse, at den såkaldte DIIS-rapport skulle frikende de handlinger og det intellektuelle forræderi, mange begik dengang i 1980'erne og før under den kolde krig.

Den logik om frikendelse forekommer tvivlsom, både når man læser rapporten og også, når man blot selv har oplevet og tænker tilbage på den kolde krig og den med danske øjne i hvert fald parlamentarisk set mest eksplosive periode, nemlig fodnotepolitikken i 1980'erne.

Min tydeligste erindring om den sag er angsten, sirenernes tuden ved middagstid om onsdagen, der altid gav et ryk, forklaringen i telefonbogen om, hvordan man skulle forholde sig – kravle ned under et bord eller i en kælder – forsamlingen i skolebiblioteket, hvor vi alle sammen så Londons tænkte atomare udslettelse på film, kvalmen og sveden i lokalet, ja, angst kort og godt, en angst, som en del voksne havde så uendelig travlt med at dele med deres børn; som vi blev betroet dengang, så kunne de voksne også være bange. Jeg har altid haft svært ved at slippe den foragt, der uvilkårligt strømmer igennem mig ved tanken om, at voksne mennesker fravalgte at bære ansvaret og absolut skulle skabe skræk og angst hos deres børn. Det er svært at tilgive.

Kl. 16.50

Derfor har jeg så stor forståelse for Socialdemokraternes politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, der har en fortid som ung fredsaktivist. Han siger i dag, at han skammer sig over sin og sit partis adfærd i den pågældende periode. Han betegner den socialdemokratiske politik som naiv og skamfuld og tilføjer den 20. november 2004 i Jyllands-Posten:

Det eneste, jeg kan forstå af mine standpunkter fra dengang, er angsten for krig. Alt andet var hamrende naivt, og jeg skammer mig.

Når jeg drager det frem i min ordførertale nu, skyldes det hr. Mogens Lykketofts betragtninger

over den angst, jeg har skildret. Han har tilkendegivet herom, at det er meget svært for nogle, i denne sammenhæng yngre, der overhovedet ikke har været med i den periode, at mene noget fornuftigt om fodnoterne. Her taler en forhærdet.

Jeg har kun at sige, at jeg til fulde deler den socialdemokratiske politiske ordførers syn på 1980'erne og på fodnoterne i netop denne sammenhæng. Den gamle sandhed om, at i virkeligheden er der kun en ting at frygte, og det er frygten selv, beviste atter sig selv. I et kollektivt angstanfald, for nogle kynisk politisk spekulation, for atter andre femtekolonnevirksomhed på venstrefløjen, omtalte man den frie verdens leder som en gal hund og en B-skuespiller, mens de selv samme stillede spørgsmålet: Hvad skulle vi dog have gjort uden Bresjnev? Forskellen på demokrati og diktatur var ophævet, tit og ofte tilmed i diktaturets favør.

En frikendelse af venstrefløjen? Ikke i min bog, kynisk og politisk obstruktivt udnyttede man en kollektiv skræk. Nogle gik andres ærinde, atter andre forholdt sig passivt og bar der ved ved til bålet. Havde det ikke været for den amerikanske præsident Reagan og dennes aktive støtte til Solidaritet, der var den første egentlig breche i nyere tid i Østeuropa, hans håndfaste insistensen på dobbeltbeslutningen og afslutningsvis en insistensen på SDI, var den kolde krig fortsat, og ingen ved, om den endnu var afsluttet. Alt det var venstrefløjen imod. Det taler for sig selv.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

Folketinget tager statsministerens og udenrigsministerens besvarelser til efterretning. Folketinget konstaterer, at DIIS-udredningen udgør et foreløbigt grundlag for at drøfte den kolde krig. Folketinget ser frem til yderligere forskning på området med henblik på fortsat at øge forståelsen af koldkrigsperioden. (Forslag til vedtagelse nr. V 68).

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.